

Consiliul Local al Municipiului Sfântu Gheorghe

Nr. 22/2017

PROCES – VERBAL

Încheiat azi, 18 ianuarie 2017, cu ocazia ședinței extraordinare a Consiliului Local al Municipiului Sfântu Gheorghe, la care sunt prezenți 17 membri, 1 reprezentant ai satelor aparținătoare Municipiului Sfântu Gheorghe, domnul Rápolti István – Coșeni, lipsind Koréh Enikő-Zsuzsanna, Székely Kincsö, Tischler Ferenc, Zsigmond József.

Convocarea Consiliului Local al Municipiului Sfântu Gheorghe s-a făcut în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) din Legea 215/2001, privind administrația publică locală, republicată, cu modificările și completările ulterioare prin Dispoziția emisă de primarul Municipiului Sfântu Gheorghe, nr. 31/2017.

La ședință participă, conform legii: domnul Antal Árpád-András, primarul municipiului Sfântu Gheorghe, doamna Sztakics Éva-Judit și domnul Toth-Birtan Csaba viceprimarii municipiului Sfântu Gheorghe, d-na Kulcsár Tünde – secretarul municipiului Sfântu Gheorghe.

În sală sunt prezenți reprezentanți mass-media.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m.): „Bună ziua! Salutări tuturor, salutări reprezentanților presei. Ședința noastră extraordinară are un singur punct pe ordinea de zi. Are cineva observații? Dl. coleg Bálint József!”

Domnul consilier **BÁLINT JÓZSEF** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. În legătură cu ordinea de zi, aș menționa că vom decide despre un material, care are ca anexă un studiu de 88 de pagini, materialul a fost postat cu câteva minute înainte de ora zece seara, adică cu 14 de oră în urmă, din care un om normal doarme 8 ore, se odihnește, se îmbracă și este o modificare, care s-a postat acum 2 ore. Mai mult, pe pagina Consiliului pentru proiectele de hotărâre, nu am văzut ca acesta să fi fost contrasemnat de secretar. Atât la început, mulțumesc”.

Doamna secretar **KULCSÁR TÜNDE** (lb.m.): „În ceea ce privește semnătura mea, ieri seara, când am intrat și eu în posesia lucrării, lipsea tocmai partea respectivă, deoarece, nu s-a stabilit încă forma definitivă a proiectului în ceea ce privește anexa. Deci dintre cele trei variante propuse în studiu, nici una nu a fost sprijinită de inițiatorul ei, deci nici nu am prea avut ce să contrasemnez. Am propus-o comisiilor și Consiliului spre dezbateră. Mulțumesc. Dar în cazul în care materialul este complet, consider că este în ordine.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m.): „Mulțumim frumos. D-na. Pârvan!”

Doamna consilier **PÂRVAN RODICA** (lb.r.): „Tot mi-am încălzit vocea la prima parte, dl. primar, pentru a șaptea mia oară vin cu următoarea rugămintă. Haideți să punem ordine în activitatea comisiilor și a consilierilor. Eu nu sunt yesman, nu vin aici numai așa, eu vin, sunt un soldat disciplinat, am fost și rămân până sunt. Deci dorința noastră este și vă rog, să se consemneze și în procesul verbal acest lucru, să se facă ordine în ora de susținere a ședințelor. Noi avem ședințele astea puse după programul nu-știu-cui. Eu acum trebuia să fiu la oră. Data trecută trebuia să fiu la oră. Eu știu că dvs. Ați fi dorit ca eu să nu vin astăzi aici, dar am venit. Eu mi-am notat undeva, notez orele și la sfârșit o să vă prezint decontul de câte ore am privat eu elevii de la Sf. Gheorghe, de la „Brâncuși”, venind la activitatea de aici. O să

ziceți da, dar puteți să nu veniți dar eu vreau să vin că era bine să nu vin. Vă dau un exemplu. Astăzi la ora 10 fără 10, mă sună Kinga și îmi spune că este ședință de comisie. Este permis așa ceva, dl. primar? Cu 10 minute înainte să mi se spune.

Eu trebuia să fiu la teatru acum. La teatru se organizează concurs pentru ocuparea funcției de jurist. Eu trebuia să fiu acolo. Sunt aici, dar trebuia să fiu și la școală. Eu sunt în două comisii: în comisia socială și în comisia de cultură. Dl. primar, ședințele astea se țin cum apucă lumea. Eu știu că atunci când era ordine în acest consiliu și era bine, că un lucru dezordonat nu iese niciodată, eficiența este aproape 0, eu știu că ședințele de comisie erau bătute în cuie: marți aveam o comisie, miercuri o altă comisie și joi de la o anumită oră, deci puteai să fi oriunde, tu îți știai programul. Acum, cum se trezește fiecare: se pune de la zece, de la nouă, poate nu o punem deloc, poate le anunțăm cu zece minute înainte. Cine este cel care trebuie să decide programul acestor ședințe? Vrem ordine și disciplină! Eu nu vreau să-mi fac programul în funcție de programul nimănui care are afaceri, care are mizerii, care se ocupă de detronarea nu-știu-cui, și așa mai departe. Nu mă interesează. Eu să știu, să mi se dea un grafic, să mi se spună: ședința de comisie socială este joi sau miercuri sau marți de la ... și eu îmi fac programul în funcție de asta. Sunt dezordonate, noi nu mai știm încotro să luăm. Nu este permis la 10 fără 10 să se spună că avem comisie de cultură. Era excelent să nu vin că toți yesmanii ridicau mâna. Era extraordinar. Asta a fost scopul. Al doilea scop este acela că, aseară la 10:55 intră materialul pe site, să citim 80 de pagini. Oi fi eu așa dar la ora aia eu nu mă mai pot concentra ca să stau să studiez materialul. Care a fost scopul?! Eu știu din experiența anterioară, când vrea ceva să intre în spate, se pune într-o ședință extraordinară cu un singur punct la ordinea de zi și la o oră aiurea. Sunt la al cincilea mandat și am experiență și știu exact, asta s-a întâmplat acum. Deci rugămintea este să se treacă în procesul verbal ceea ce spun, vrem ordine, să avem un grafic începând cu ședința ordinară, cu luna februarie sau ianuarie, să știm exact când avem ședințele de comisie și să nu se mai facă în timpul programului, după ora 14. Cui nu îi convine... nu știu eu ce să facă. Dar noi vrem să facem datoria și la locul de muncă. Să nu veniți să-mi spuneți că nu ați fost obligate să veniți. Eu sunt obligată pentru că sunt aleasă de oameni și răspund în fața oamenilor care m-au trimis aici cu sau fără voia dvs.. Mai mult fără... Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m.): „Mulțumim frumos. Dl. primar!”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.r.): „Deci, doamna consilier, vă voi surprinde. Sunt perfect de acord cu dvs. că nu este normal să fiți invitată cu 10 minute înainte de începerea unei ședințe și niciodată nu am impus în 8 ani și jumătate de când sunt primar, niciunei președinte de comisie, când să țină ședința. Deci niciodată nu m-am implicat în acest lucru, fiecare președinte de comisie decide când țină ședința. Deci nu primarul decide în locul consilierilor când se țin ședințele pentru comisiile de specialitate. Există o regulă pe care cred că am ținut-o și până acum și o vom ține și de acum încolo în ceea ce privește ședințele ordinare care sunt în fiecare lună joi de la ora 14. Asta este regula. Ședințele extraordinare sunt extraordinare pentru că răspund unor nevoi urgente și se țin când se pot ține. Iar comisiile de specialitate nu au obligația să se întrunească înaintea ședințelor extraordinare. Eu cred că e bine dacă se întrunesc dar nu există această obligație. Dar cu siguranță nu este normal ca un consilier să fie anunțat cu 10 minute înainte. Din informațiile mele, ceea ce s-a întâmplat astăzi a fost o eroare în interiorul administrației dar sunt perfect de acord cu dvs., chiar am propus să se țină de la ora 11 când am auzit, dar când am primit confirmarea că toată lumea poate să vină la ora 10, atunci nu s-a mai modificat această oră. Dar eu la ora 10 fără 10 minute, ca și dvs., am aflat că nu au fost trimise invitațiile pentru toți consilierii. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m.): „Mulțumesc frumos”. D-na Pârvan doriți să răspundeți?

Doamna consilier **PÂRVAN RODICA** (lb.r.): „Doar o frază. Deci eu v-am semnalat dezordinea, dvs., în calitate de conducător al acestei instituții sunteți de acord să faceți ordine. Să fie de acord șefii de comisii să scoate un program și să fim convocați la timp. Eu, dacă un profesor mi-a semnalat că este dezordine, am luat imediat măsuri. Dvs. sunteți conducătorul acestei instituții, Vă rog să faceți ordine și apoi, ce coincidență a fost că comisia a fost convocată la 10 fără 10, a doua coincidență că materialul a fost băgat la ora 10.55 la noapte. Cum se face? Se cam conjugă cu tema ședinței de astăzi, că stimate dle primar, proști nu suntem toți. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.r.): „Mulțumim pentru frază. Să nu încurcați primăria cu consiliul local, sunt două entități juridice diferite. Vă rog frumos...”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.m.): „Pot să răspund și eu? Nu sunt șeful consilierilor locali, sunt două instituții separate, după cum vedeți, nu am nici măcar drept de vot la ședințele de consiliu local, nu conduc ședințe, nu am drept de vot, nu sunt șeful niciunui consilier din această sală. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m.): „Se acordă cuvântul d-nei. viceprimar”.

Doamna viceprimar **SZTAKICS ÉVA JUDIT** (lb.m.): „În urmă cu aproximativ o săptămână, am stabilit cu președintele comisiei pentru educație și cultură ședința de azi de la ora 10. Eu atunci am și spus colegilor de la primărie să nu uite de convocare, dar au uitat-o. În numele colegilor mei, îmi cer scuze pentru această neatenție.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Înainte de a trece la ordinea de zi, aș dori să întreb cine dorește să se pronunțe la diverse? Deci diversele s-au ținut înainte. Mulțumesc frumos! Vă rog să votați punctele, adică singurul punct de pe ordinea de zi. Pofțiți la vot”! Nu am văzut, dar la diverse s-au înscris dna Pârvan, dl. Comăneci și dl. Cochior. Vă rog să votăm despre ordinea de zi.

Se votează cu 16 voturi pentru, în unanimitate.

PUNCTUL I de pe ordinea de zi: proiect de hotărâre privind aprobarea proiectului rețelei școlare preuniversitare de stat din municipiul Sfântu Gheorghe pentru anul școlar 2017 – 2018. Prezintă: d-na. viceprimar Sztakics Éva-Judit”.

Doamna viceprimar **SZTAKICS ÉVA JUDIT** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Schimbările demografice din ultimii ani au avut un impact vizibil asupra rețelei școlare din municipiul Sf. Gheorghe. Legea educației publice din jurisdicția consiliului local stabilește întreținerea infrastructurii, asigurarea unei infrastructuri adecvate, îmbunătățirea continuă a stării clădirilor și păstrarea acestor condiții. Totodată, suntem obligați să folosim în mod rezonabil infrastructura și clădirile disponibile și cred că suntem obligați să asigurăm condiții egale pentru toți elevii din Sf. Gheorghe. Deoarece am simțit că schimbările legislative și demografice din ultimii ani au adus modificări, la sfârșitul anului trecut, am comandat un studiu care detailează îmbunătățirea calității învățământului din Sf. Gheorghe. S-a realizat un studiu foarte amplu și aș dori să detaliez două capitole importante din acest studiu. Unul se referă la situația învățământului primar. Studiul constată că problemele învățământului primar: mai ales școlile „Mikó Imre” și „Mikes Kelemen”, nu sunt adecvate, mai ales în ceea ce privește infrastructura, deoarece, cum știm, școala cu clasele primare de la „Mikó Imre” se află într-o clădire separată și a fost relativ aglomerată și până acum, prin mutarea claselor pregătitoare din grădiniță în școală, clădirea a devenit și mai aglomerată. Curtea nu mai este una adecvată, părinții se confruntă cu probleme de parcare, să nu mai vorbim despre Școala „Mikes Kelemen”, unde și în momentul de față se desfășoare ore de învățământ primar la etajul internatului. Studiul recomandă asigurarea obligatorie a infrastructurii corespunzătoare pentru învățământul primar, iar noi vrem să facem o propunere și să implementăm modificări, ca în ansamblu de clădiri al Școlii „Kós Károly” să realizăm o școală elementară localizată în

centrul oraşului, în care să intre clasele primare ale şcolilor „Mikó Imre” şi „Mikes Kelemen”. Un alt capitol important din studiu prezintă învăţământul profesional, studiul are trei propuneri despre cum se pot transforma cele patru şcoli profesionale din Sf. Gheorghe, ca ele să fie mai logic organizate şi, când spun logic, să nu vă gândiţi că calitatea învăţământului profesional va fi neglijată în viitor din motive financiare. Deloc. Să vă prezint doar câteva date: în ultimii trei ani, cheltuielile standard trebuiau să fie suplimentate cu următoarele: în 2014 cu un total de 129.000 lei pentru cele patru şcoli, în 2015 cu un total de 248.000 lei, iar în 2016 cu 320.000 lei, astfel încât, de exemplu în cazul Şcolii „Kós Károly”, cheltuielile standard după numărul de elevi este de 133.500 lei iar noi am fost obligaţi să mai adăugăm încă 138.000 lei, deci o suplimentare de peste 100% şi este vorba despre cheltuieli achitate pentru încălzire, curent, în nici un caz pentru calitatea învăţământului. Analizând aceste fapte şi ținând cont de propunerile din studiu, propunem următoarele în ceea ce priveşte modificarea reţelei şcolare: am dori ca, începând din 2017, Şcoala „Kós Károly” să fie structura Şcolii „Puskás Tivadar”, clădirile Şcolii „Puskás Tivadar” sunt deja bine amenajate iar elevii din Şcoala „Kós Károly” ar avea în continuare la dispoziţie clădirile de ateliere de pe Strada Fabricii, unde sunt două etaje cu clase renovate din fonduri europene şi care nu se folosesc deloc iar în paralel am începe în Şcoala „Kós Károly” realizarea şi renovarea unei şcoli teoretice centrale, făcând ansamblul de clădiri una adecvată pentru o şcoală primară. Acesta ar fi primul pas, urmat de pasul doi, deoarece propunem această hotărâre după anumite întâlniri. Alaltăieri ne-am întâlnit cu cadrele didactice şi cu directorii şcolilor „Mikó Imre” şi „Mikes Kelemen” şi toţi au fost de acord ca mutarea acestor clase, de exemplu în ansamblul de clădiri de la Şcoala „Kós Károly”, ar fi o soluţie bună. Deocamdată nu s-a ajuns la un acord în ceea ce priveşte faptul ca ele să funcţioneze în continuare ca structuri ale şcolilor „Mikó Imre” respectiv „Mikes Kelemen” sau să fie o instituţie complet nouă. Cred că, cu acordul profesorilor, putem să începem lucrările de construcţii. Structura se va decide numai anul viitor. Ieri ne-am întâlnit cu directorii celor patru şcoli profesionale. Dintre ei, trei au spus ca ei văd viitorul învăţământului profesional din Sf. Gheorghe mai degrabă cu cele patru şcoli profesionale comasate într-o singură instituţie, realizând astfel o instituţie care ar putea acoperi complet cerinţele pieţei muncii iar dacă va fi nevoie de specialităţi noi, se poate adapta foarte uşor de la an la an, introducerea specialităţilor fiind mult mai uşoară decât aşa, în formă fragmentată. Nu trebuie să neglijăm nici faptul că în prezent, în cele patru şcoli profesionale din Sf. Gheorghe învaţă în total 1700 de elevi. În Europa există centre de învăţământ profesional cu 2000 şi 4000 de elevi, eu cred că funcţionarea unei instituţii de învăţământ profesional cu 1700 de elevi (sau chiar 2000, dacă numărul elevilor va creşte în viitor) nu ar fi o problemă pentru municipiu. Deci propunem ca începând cu anul viitor, Şcoala „Kós Károly” să funcţioneze ca structura Şcolii „Puskás Tivadar”, următorul pas şi şedinţa din anul viitor va decide soarta celorlalte două şcoli, Şcoala „Constantin Brâncuşi”, respectiv Şcoala „Berde Áron”.

Domnul preşedinte de şedinţă **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m.): „Mulţumesc frumos. Dl. Bálint József ar avea ceva de adăugat!”

Domnul consilier **BÁLINT JÓZSEF** (lb.m.): „Mulţumesc frumos. Toată lumea are sticle de apă în faţă, aş cere un pic de răbdare şi consumaţi liniştiţi. Aşa cum reiese din prezentarea anterioară şi din explicaţiile dinaintea acestora, această viziune s-a decis între ora 10 ieri seara şi ora 10 dimineaţa. M-ia trecut prin gând că este normal ca marea majoritate a comunităţii din cele două şcoli s-ar bucura de mutarea claselor într-o altă clădire. Desigur (să nu se supere nimeni pentru această comparaţie exagerată), dar eu m-am gândit că şi afganii şi pakistanezii s-ar bucura foarte mult dacă ei s-ar putea muta în Germania de la o zi la alta. Aici comparaţia este doar pentru contrast, deşi aceste popoare au şi primit invitaţie în Germania iar clasele în cauză s-ar putea să nu fi primit încă nici o invitaţie din partea Şcolii „Kós Károly”. Dar ce este important: în această ţară există probleme, printre altele şi în învăţământ. Nu sunt

probleme actuale. În ultimele 25 de ani, numărul elevilor a scăzut la jumătate. Acest proces afectează numărul elevilor din clase, locurile de muncă ale profesorilor, afectează următoarea generație. Conducerea învățământului și administrațiile locale au sarcina să direcționeze cumva procesele și să găsească soluții la problemele apărute. Există multe propuneri, care, cu siguranță, sunt bune, ba, aproape toate sunt bune. Dar când trebuie să decidem astăzi, la ora 12, pe baza unui material postat la ora 10, seara trecută, se pune întrebarea de ce nu s-a putut discuta subiectul în cursul zilelor, săptămânilor, anilor trecuți? De cinci ani, această problemă este ascunsă sub covor, deoarece am mai dezbătut-o, cum am discutat și desființarea și comasarea altor școli. Știm în mare parte cu ce se ocupă învățământul teoretic din Sf. Gheorghe: liceele teoretice pregătesc elevii lor din aceeași material în timp ce, în cazul învățământului profesional, materialul este complet diferit de la caz la caz. Dacă amestecăm, va ieși o tocană cu de toate și asta nu va fi nici pe placul anumitor șefi de partid. Dar să fim serioși. În toți acești ani, când numărul elevilor a scăzut așa de drastic până acum doi-trei ani, numărul elevilor din învățământul teoretic a rămas relativ constant: același număr de clase în „Mikes Kelemen”, „Mikó Imre”, „Mihai Viteazul”, cu toate că media, adică numărul de copii a fost în scădere continuă. Care a fost consecința? Scăderea competiției în cazul elevilor din învățământul teoretic, pentru că dacă admiterea este ușoară, atunci totul merge mai ușor iar pentru învățământul profesional nu au mai rămas „resurse” de prelucrat. Aceste date nu sunt din studiul de aseară, m-am ocupat și eu cu această problemă în ultimii 25 de ani. Soluția ar fi, dacă considerăm că structura învățământului din Sf. Gheorghe, care s-a dezvoltat la începutul anilor 90, ar trebui să fie constrânsă conform scăderii numărului de elevi: mai puține clase în învățământul teoretic, mai puține clase în învățământul profesional, sau, poate, ar fi cel mai bine să fie clase cu un număr mai mic de elevi iar cadrele didactice să aibă timp să se ocupe cu elevii, dar, din cauza problemelor economice, acest model suedez este greu de urmat. În ultimii ani s-au implementat cu succes mai mulți pași în această direcție. Probabil nu toate cadrele didactice din învățământul teoretic au apreciat aceste măsuri, dar, prin scăderea numărului de elevi din învățământul teoretic, și învățământul profesional a putut avea studenți mult mai bine pregătiți decât în ultimii 6-7 ani. Nivelul competenței elevilor din clasele profesionale este în prezent mult mai bun decât cu 2-3 ani în urmă. Opinia mea este că nu este bine să se amestece, școlile nu ar trebui să fie comasate ci clădirile sunt cele care se pot folosi într-un mod mai rezonabil. Nu copii ar trebui să fie permanent mutați ci școlile din cartier s-ar putea funcționa mai restrâns, cu închiderea anumitor săli pe timpul iernii, fără încălzire și fără curent, dar numai dacă se stabilește cu nu este nevoie de sălile respective. Ele nu se vor demola sau folosi în alte scopuri (dacă nu există alte scopuri...), numai că învățământul va funcționa în condiții mai restrânse. Nu este obligatoriu ca copii să fie transportați în centru. Nu trebuie să se plimbe nici elevii, nici părinții lor, pentru că sunt implicați sute și mii de persoane și ele se deplasează de obicei simultan. Luând în considerare toate acestea și faptul că, de peste 10 ani, din cele 7 școli profesionale au rămas până în prezent doar 4 (știm, a fost „Perspectiva”, „Textila”, care a devenit „Kós Károly”, „Puskás Tivadar”, școala profesională sanitară, de agricultură, care acum ar trebui să fie toate cuprinse în Școala „Puskás Tivadar”, Școala „Berde Áron” a fost întotdeauna o instituție independentă, în prezent avem școlile „Kós Károly”, „Puskás Tivadar” și „Berde Áron” și, desigur, Școala „Constantin Brâncuși”, de obicei cu clase cu predare în limba română.) Unde am ajuns cu aceste comasări?! Nu avem învățământ profesional în agricultură pentru că este greu dacă se amestecă mecanica (chiar dacă este vorba despre vorba despre repararea tractoarelor) cu agricultura. Iar acum avem facultate de agricultură fără să fie învățământ profesional în domeniul agriculturii. Asta ar fi exemplul de urmat? Eu cred că ar trebui să extindem gama în continuare, să se păstreze școlile rămase și să se sprijine, deoarece știm că cine face economie în sănătate va risca prezentul dar cine face economie în învățământ va desființa viitorul. Le mulțumesc colegilor mai pentru răbdare, noi nu putem sprijini această comasare, nici nu o facem și rog Consiliul să nu sprijine

acest proiect. Mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m.): „Mulțumim frumos d-lui coleg Bálint József. Fără să ținem cont de ordine, aș dori ca dl. primar să reacționeze imediat la cele spuse, deci se acordă cuvântul d-lui primar. Mulțumesc frumos!”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Aș dori să pornesc de la premisa că răspunsul, pe care o vom încerca să formulăm în cursul zilei de astăzi, este de fapt la cererile și problemele părinților, cadrelor didactice și directorilor, deci, în acest sens, aș putea spune că este o inițiativă venită din rândul populației, la care noi, ca administrație locală, suntem într-o oarecare măsură obligați să găsim o soluție. În triumphiul Afganistan-Pakistan-Germania, singura corespondență este că în aceste țări există mulți care ar dori să plece în Germania tocmai pentru că în țările respective condițiile nu sunt adecvate iar în Germania ele sunt mult mai bune. Deci în acest sens, eu cred că suntem obligați măcar să încercăm să-i asigurăm condiții egale copiilor din Sf. Gheorghe. Nu este cinstit din partea noastră ca un număr mare de copii din învățământul primar să studieze în condiții necorespunzătoare, în timp ce în învățământul profesional, cădirile și infrastructura, să fie folosite doar parțial. Și aș vrea să subliniez că nu am vrut sau, mai precis, nu noi am vrut și nu noi am dori ca copii să fie plimbați în centru. În mod concret, este vorba despre o prevedere legală, care are portițele ei și, folosindu-se de aceste portițe, părinții au posibilitatea de a nu respecta sistemul de cartiere și, cu o reședință temporară, practic orice persoană din municipiu sau din afara municipiului Sf. Gheorghe poate să-și înscrie copii în Colegiul Național „Székely Mikó” sau în Liceul Teoretic „Mikes Kelemen” iar noi practic nu putem face altceva decât să privim pe de-o parte că directorii intuițiilor se plâng că nu au săli de clasă, curte destul de mare, vedem impactul asupra traficului, nu putem asigura locuri de parcare pentru părinți, pentru că, mai ales în cazul copiilor mici, părinții lor doresc ca ele să fie aduse cu mașina la școală. Practic căutăm soluții la probleme puse de părinți, cadre didactice și directori ai acestor instituții de învățământ și considerăm că acesta ar fi cea mai bună soluție. Nici ea nu este o soluție ideală pentru că nu există situații ideale, dar totuși această soluție este cea mai apropiată de una ideală, în sensul că putem facilita funcționarea a două instituții mari din centrul orașului, se pot elibera clase, să nu uităm că în curând va începe renovarea ambelor instituții, iar ca să putem avansa cu renovarea, avem nevoie de spații libere, unde se poate lucra, în caz contrar se poate lucra numai în timpul vacanțelor, iar așa s-ar prelungi foarte mult procesul de renovare ceea ce ar îngreuna practic viața copiilor și cadrelor didactice, deci trebuie să ținem cont și de acest fapt și am putea ajunge ca în municipiul Sf. Gheorghe să se realizeze o instituție nouă în care să învețe sute de copii mici. Eu am spus că putem avea acolo o instituție de cinci stele, deci până în toamna anului 2018 vom putea asigura elevilor condiții în care fiecare părinte va dori să-și înscrie copii în instituția respectivă. Și Dna. viceprimar a menționat deja că a existat un acord în acest sens, marea majoritate a cadrelor didactice a sprijinit această propunere. În ceea ce nu s-a ajuns încă la un acord este structura juridică, desigur, există relații emoționale foarte puternice între cadrele didactice și cele două instituții de renume, pe care le înțelegem profund și le acceptăm, dar nu trebuie să neglijăm nici faptul că profesorii au solicitat introducerea posibilității de a organiza examene de admitere în clasa a cincea și prin examenul de admitere să se filtreze elevii. Să ne gândim că un copil talentat de la sat, cu competențe bune, nu are nici o șansă să fie admis din clasa a cincea în Colegiul Național „Székely Mikó” sau în Liceul Teoretic „Mikes Kelemen”. De aceea spun că, dacă prezentăm toate argumentele, dacă ignorăm punctele de vedere politice, etnice etc. și vom încerca să gândim rațional, atunci cred că suntem obligați să găsim soluțiile care sunt bune tuturor, și când spun tuturor, mă gândesc în primul rând la copii, în al doilea rând la cadrele didactice, părinți, directorii, iar noi suntem undeva la capătul listei, fiindcă noi avem numai obligația de a găsi soluții și de a lua decizii adecvate. În ceea ce privește relația dintre învățământul teoretic și cel profesional, nimeni nu ne poate acuza că în

ultimii ani nu am încercat să sprijinim învățământul profesional. În ultimii ani, eu personal, dar noi toți am fost acuzați că am luat aceste decizii în detrimentul învățământului teoretic. De aceea spun că trebuie să vedem faptele, nu este vorba despre o problemă locală din Sf. Gheorghe sau din „Județul Trei-Scaune”, în anul 1990, în România existau 1,5 de elevi în învățământul liceal, în 2014 existau numai 800.000, deci în acest ciclu de patru ani exista o scădere 46,7% și așa mai prezenta două statistici înspăimântătoare care, din fericire, la noi arată mult mai bine: în România, din generația copiilor între 7 și 10 ani, 7,2% nu beneficiază de nici un fel de învățământ iar în cazul generației de 11-14 ani, această cifră se ridică la 8,5%. Deci în întreaga țară ne confruntăm cu probleme foarte serioase ale sistemului, o parte dintre aceste probleme ne afectează și pe noi, pentru că nici noi nu suntem asupra legii. Eu cred că această decizie este cea mai bună decizie posibilă pe termen mediu și lung, avem posibilitate de a înființa o instituție la fel de renumită ca și Colegiul Național „Székely Mikó” sau Liceul Teoretic „Mikes Kelemen” și sper ca rațiunea va înfrânge populismul sau relațiile emoționale fiindcă eu nu pot să accept în nici un fel ca un copil de 6 ani să învețe în condiții grele, în săli necorespunzătoare iar în cealaltă instituție sălile să fie libere, deci eu asta nu pot să accept și mie mi se pare că este greu să se aducă contraargumente în acest sens. O ultimă propoziție, eu cred că învățământul profesional se va restructura ca să corespundă într-o măsură cât mai mare cerințelor formulate de angajatori, deoarece un alt studiu arată clar că anumite școli, mai ales Școala „Constantin Brâncuși” exportează practic forță de muncă în alte județe, deci nu sprijină economia municipiului sau județului și motivul este și faptul că există specialități prin care tinerii locali au parte de o formare cu care nu se vor putea angaja pe piața locală de muncă. Mulțumesc frumos.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m.): „Mulțumim frumos. d-na Pârvan, aveți cuvântul.”

Doamna consilier **PÂRVAN RODICA** (lb.r.): „Da, vă mulțumesc. Noi suntem la ședință de la ora 10 și aproape că nu există diferență între ședința de comisie și cea de plen decât în ceea ce privește numărul. Dar, trecând peste proasta organizare a acestei ședințe, ieri toată lumea a fost lovită de amnezie când să pune materialele pe site, când să convoace ședința etc, în mod, sunt convinsă că deloc întâmplător. Mă bucur totuși că dl. Bălint a pus problema aceasta a faptului dureros de a închide o școală, de a intra într-o altă școală, pentru că noi și dvs., dl. primar, pentru că sunteți la mijloc ca și vârstă, dar ar trebui totuși să iubiți tradiția. Când spuneai „Liceul Agricol”, ziceai „Liceul Agricol”, când spuneai „Perspectiva”, ziceai „Perspectiva”. Știți de ce n-a mers „Kós Károly”? Pentru că s-a comasat cu „Perspectiva” și lumea nu mai știa la ce școală se duce, de aceea s-a dus dracului „Kós Károly”. Vă spun eu, din înăuntrul sistemului vă spun. Dacă lăsați „Perspectiva” o școală de meserii, care pregătea zidari, faianțari, parchetari etc., și lăsați textila mai diminuată un pic și luați legătura cu acele fabricuțe care nu întâmplător sunt la marginea orașului, poate că „Kós Károly” ar fi fost școala textilă. Noi, generația aceasta, care ne-am obișnuit cu textila, bine, dvs. faceți figuri că nu iubiți tradiția, noi suntem legați de tradiția aceasta din învățământ (deci când spuneai „Brâncuși”, ziceai „Brâncuși”, degeaba îmi spuneți povești că „Brâncuși” exportă și nu știu ce, haideți să fim serioși. De ce? Din cauza sărăciei, că n-au unde se angaja exportă „Brâncuși”, deci nu cred că vă pare foarte rău că „Brâncuși” exportă), dacă am ține puțin la tradiție, eu și acum am nostalgia liceului agricol. Un județ precum Covasna care-i printre județele codașe ale țării, care nu are oameni care să se priceapă la agricultură, nu știu dar pregătim tot felul de aiureli și vrem să facem nu-știu-ce minunății, dar am auzit în comisie o altă trăsnaie, că trebuie să comasăm „Brâncuși” cu „Berde Áron”, ca elevii să devine prieteni, dar liceele teoretice nu trebuie să le comasăm, ați vrut segregare acum abia peste 30 de ani, iată că trăim urmările acelei segregări nenorocite din 90. Deci vreți segregare la liceele teoretice, unde să vă cultivați semnalmamentele dar la liceele tehnologice vreți să fie prieteni elevii? Păi hai să vedem: vrem alb sau vrem negru? Că asta seamănă cu guvernarea: și suntem

și nu suntem, ca să fac o paralelă. La fel și școala: de ce liceele teoretice nu trebuie să fie prieteni, avem "Mikó", "Mikes", "Mihai Viteazu", elevii instruiți așa, tare de tot, iar dincoace trebuie să fie prieteni elevii la liceele tehnologice. Cine credeți că înghite o asemenea gogomănie? Deci, revenind, mă bucur că, iată și dl. Bálint, care este aproximativ generația mea, ține la ceea ce a fost bun la tradiție și îi doare faptul că se fac aceste mișcări de școli. Revenind la această reorganizare, am spus și în comisie și repet, reorganizarea aceasta, cine a făcut planul acesta de reorganizare n-a ținut cont de faptul că suntem în județul Covasna, vecin cu județul Harghita și județul Mureș și nu suntem în județul Ialomița unde era foarte simplu: pui "Brâncușul" lângă Economic, acolo lasă că ne batem..., dar nici la dvs. nu merge că și la dvs. sunt probleme, apoi nu s-a ținut cont de procent: noi suntem 25%, dvs. sunteți 75% (pe vechiul procent mergem, nu știu dacă mai stă în picioare dar așa, aproximativ). A luat cineva în calcul faptul că există și români în acest municipiu și în această zonă Sf. Gheorghe, care au nevoie de o școală în limba română și că nu admit ca să aibă profesori care zic „o mară, o pară”, așa cum se întâmplă în unele școli? Veniți și vedeți, vă duc eu să vedeți ce se întâmplă la noi în școală nu în altă parte. Dacă sunteți curioși, vă dau eu probe de limbă română, să-i întrebăm unde au făcut cele opt clase copii care habar nu au de limba română și vin de la școlile din oraș... Vă pun față-în față, să vedeți de unde au venit și dau la profesorii banii. Dar, mergând mai departe, factorul etnic trebuia să fie unul dintre principiile de care să se țină cont. Au fost întrebați părinții acestor elevi? Nenorociții aceia care stau la coadă, cum am zis și în comisie, rup ușile de la finanțe să se susține cu 10 % (m-am dus cu altă problemă la finanțe, n-am putut să intru...), ca să aibă 10% reducere la impozit. Sărăcia e aici ceea ce ne omoară, nu ceea ce vrem să dovedim acum, aici sau mâine, poimâine, pentru că ar trebui să ne luptăm să avem locuri de muncă și atunci absolvenții de la „Brâncuși” n-ar mai pleca la Brașov. Pleacă că au salarii mai mari, pleacă că n-au locuri de muncă. Se angajează la primărie câți români în urma concursului pe care l-ați organizat? Nu știau limba maghiară... Pardon, iarăși v-am spus un adevăr care vă deranjează. Deci aici se va ajunge și dincoace. O să avem o statistică în final din câți au fost și câți au luat concursul și motivele. Nu suntem așa de fraieri. Deci problema este următoarea: noi, reprezentanții părții românești din acest municipiu cerem să avem o grădiniță, să avem o școală, să avem un liceu tehnologic și un liceu teoretic. Chestia cu prietenia, asta se cultivă în altă parte. Restul dvs. cu școlile dvs. faceți ce doriți. Puteți să le amestecați, să le suprapuneți, eu sunt purtătorul de cuvânt al părții românești care m-a delegat și la nivel de partid și la nivel de asociație, cât am putut în noaptea asta și în prima parte a dimineții, să vă rog să țineți cont de principiul etnic pentru că altfel vom uza de toate mijloacele ca la anul, atunci când ați preconizat (...) nu cred că vom dispărea până la anul, pentru ca dvs. de aici să faceți tot ceea ce v-ați propus în gând, adică să dispărească Liceul Tehnologic „Constantin Brâncuși”. Și închei cu o întrebare și cu o glumă în același timp: v-ați gândit cum veți spune noii unități care va rezulta în urma comasării? Probabil îi veți spune „Constantin Brâncuși”. Vă mulțumesc”.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m.): „Mulțumim frumos. Dl primar!”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.r.): „Nu vreau să repet tot ce am spus și la ședința comisiei, ceea ce pe mine mă bucură astăzi este că în sfârșit, după atâția ani, ați realizat și dvs. că județul Covasna nu este ca și județul Ialomița. Deci oricum, această dezbatere a fost una excelentă, măcar din acest punct de vedere, pentru că până acum am tot auzit de la dvs. că județul Covasna este ca și județul Ialomița. Dar și astăzi, până la urmă, am ajuns la un consens cu toții și asta este un lucru extraordinar, că județul Covasna nu este echivalentul județului Ialomița și că trebuie luat în considerare factorul etnic ceea ce noi am și făcut, am luat în considerare factorul etnic și tocmai datorită sensibilităților etnice am spus să mai stăm un an, ca să mai avem timp să dezbaterem, să discutăm, să vedem toate punctele de vedere. Eu am spus de multe ori d-na director, cea mai mare problemă pentru „Constantin

Brâncuși” e Liceul „Mihai Viteazul” și nu „Puskás Tivadar”, „Berde Áron” sau „Kós Károly”. Dar asta așa, ca și paranteză și o ultimă observație: eu nu am școli aici („școlile dvs.”) nu sunt școlile noastre sau școlile altora, școlile, toate, sunt ale orașului, ale cetățenilor din acest oraș, deci eu nu cred că există vreo școală care să fie a mea, așa cum nu este nici o școală care să fie a dvs. Vă mulțumesc”.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m.): „Mulțumim frumos. Dl. Cochior Andrei, aveți cuvântul!”

Domnul consilier **COCHIOR ANDREI** (lb.r.): „Aș dori să nu repet ceea ce a discutat d-na Pârvan, pentru că nu are rost că am văzut și despre liceul agricol cât de frumos ați vorbit dar cât de prost s-a procedat. A desființa un liceu de meserii este strigător la cer. Pentru că acum, dacă facem un calcul și cu „Puskás Tivadar”, și nu trece mult, vreo 10 ani, dispar meseriile și atunci, am discutat despre migrația tineretului, dacă am discutat despre migrația tineretului, trebuia să discutăm ce producea județul Covasna, județul Trei Scaune? Ce produce astăzi în agricultură? Aproape nimic. Producătorii, și discutam cu foarte mulți că mă cunosc: se ajunge acolo ca Țara Bârsei și spunea d-na Sztakics ceva pe care nu uit niciodată, că stăteam la coadă și unde nu ne face plăcere nu ne ducem. Oare, mă întreb eu acum, de ce am sta la coadă pentru un kilogram de cartofi? Că se producea 16-18 tone de cartofi la hectar, ecologici, nu aduși din Turcia, nu aduși din altă parte. Și acum dacă te duci pe piață, producătorul nu are unde, nu are contract, nimic. Am desființat liceul agricol, nu mai avem peste puțin timp specialiști, am desființat, că terminăm și cu „Puskás Tivadar” și o să vedem că nu o să mai avem nici electrician, nici ăla, nici ăla, nici ăla... Eu o susțin pe d-na Pârvan, nu vreau să intru ca să produc niște discuții care nu îmi plac nici politic, nici, nici, nici..., că eu sunt născut în România și înainte de a mă face consilier m-am născut cetățean român. Eu nu știu, dar cineva totuși, dacă tot amintește că facem meseriași, foarte bine. Dar dvs v-ați gândit, v-ați uitat vreodată, așa, când vine tineretul asta la școală, cu autobuze, copiii, acolo la liceu, pentru ce vin? Cu autobuze și stau la internate... Și asta trebuie luat în calcul. Sărăcia duce la dispariția a mai multe. Mai mult, îmi cer scuze dacă zic despre cineva. Mafia distruge România. Distruge ca să pot conduce! Ca să pot să subordoneze. În acele momente când era pe platforma industrială cel puțin o clasă de meseriași se putea ține la „Puskás Tivadar”. Acum nu mai avem. Dacă „Brâncuși” produce acum meseriași, nu trebuie spus că asta pleacă și nu aduce profit pentru județul nostru. Ar trebui să ne bucurăm, că a învățat meserie în județul Covasna și se duce în Brașov sau unde se duce în România. Pentru că, vreau să fac o paranteză, aveam de unde sunt eu patru tractoriști care au făcut meserie la liceul agricol și practica au făcut la Arcuș, au ajuns oameni, au ajuns la 400 de km și au făcut meserie. Acum nu mai este asta. Lăsăm totul cum dorește fiecare, să avem o grădiniță, un liceu tehnologic, un liceu teoretic și o școală generală. Fără nici o ezitare. Nu sunt de acord cu amestecul. De ce nu sunt de acord? Dl. primar, domnilor, doamnelor, discutați cu inspectoratul și cu directorii școlilor. La examenul de evaluare: ia să vedeți cam ce se întâmplă acolo. Care din noi a mers și a discutat, haideți să participăm la o ședință cu părinții și spunem cât este profesorul de vină pentru rezultatele proaste și cât sunt părinții de vină. Eu vă mulțumesc pentru atenție!”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.r.): „Mulțumim frumos dl. Cochior. Dl. primar, dacă doriți să răspundeți.”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.r.): „Chiar foarte scurt că totuși am auzit aici câteva propuneri care sunt cel puțin contradictorii în sensul în care, și aș vrea să specificați ca să înțeleg și eu mai bine, dacă se dorește o școală generală în limba română, să înțeleg că nu mai doriți să fie clase în limba română la „Ady”, la „Colan”, la „Várad”, la „Plugor” și doriți o singură școală și să aducem toți copiii din tot orașul? Așa a spus și d-na Pârvan și așa a spus și dl. Cochior. Vă rog frumos să specificați! Și grădiniță... Să aducem toți copiii români într-o singură grădiniță ca să înțeleg ce doriți. Fiind o chestiune etnică sensibilă, vă rog să spuneți să înțeleg exact ce doriți.”

Domnul consilier **COMĂNECI LIVIU VASILE** (lb.r.): „Nu este o chestiune etnică, pentru că comasarea este bună, dar cu timpul va dispărea școala respectivă. Ce denumire dați la școala aia? De ex. la Colan, sau la Brâncuși? Spuneți-mi... Despre „Brâncuși”, haideți. Că ați amintit și de Colegiul „Mihai Viteazul”. Eu vă dau aici statistica: să știți că nu stăm așa de prost cu statistica. Sunt unele locuri, care e... Ce am făcut pentru școlile acestea ca să aibă condiții? Vă dau un exemplu ca să nu spuneți că... a fost organizat ceva la Colegiul „Mihai Viteazul”. Pe mine m-a surprins când am intrat sus în sala de sport, unde elevii fac sport. Era catastrofă. Mai grav era altceva: pentru că la acea acțiune nici măcar femeia de serviciu de la „Mihai Viteazul” n-a participat. De ce? N-am eu treabă, să știți, eu sunt dintr-o bucată! De ce? Atunci... dacă mergeți și vedeți și dvs. ce se întâmplă... Sau alt exemplu, ceea ce a zis și d-na Pârvan. Mă urmărește: când ai ședință de consiliu? Când ai ședință acolo? Și atunci programează ședința între, încât să ai la dispoziție jumătate de oră. În jumătate de oră ce să fac? Să ajung acolo și să vin înapoi? Vă mulțumesc”.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.r.): „Mulțumim frumos, dl. Cochior. Dl. primar, vă rog...”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.r.): „Ca să discutăm totuși la concret: de exemplu, la clase pregătitoare sunt un număr de copii care doresc să învețe în limba română pentru 5 virgulă, rotunjit șase clase. Discuția este și în acest moment dacă la „Mihai Viteazul” să fie două clase sau trei clase. Dacă la „Mihai Viteazul” vor fi trei clase, asta, matematic înseamnă că la „Plugor”, „Ady”, „Colan” și „Váradi”, din patru vor fi trei. Deci într-o școală de cartier, să spunem așa, nu va mai exista predare în limba română. Deci asta am spus, să specificați ce doriți, dacă doriți o grădiniță, o școală gimnazială etc, asta înseamnă să luăm toți copii români de la gară și până în Simeria și să le ducem în aceeași grădiniță și în aceeași școală. Deci să înțeleg ce se dorește. Dar caz concret, maxim șase clase. Dacă la „Mihai Viteazul” se dorește trei clase, pe mine nu mă deranjează, să fie trei, dar asta înseamnă că la una din celelalte patru școli nu va mai exista predare în limba română, așa cum nu mai există la „Gödri”, unde tot așa s-a luat o decizie la un moment dat, ca la „Mihai Viteazul” să fie trei, n-a mai rămas la „Gödri” și în acest moment la „Gödri” nu mai există linie de predare în limba română.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.r.): „Dl Comăneci, aveți cuvântul.”

Domnul consilier **COMĂNECI LIVIU VASILE** (lb.r.): „Eu nu o să Vă rețin foarte mult, probabil nu mai aveți apă să mai beți. S-au spus destul de multe lucruri aici, dar vreau să vă atrag atenția că într-adevăr, la un proiect de asemenea anvergură nu cred că trebuia luat peste noapte. Deci aseară la 10:30 au intrat materialele. Credeți-mă că am stat și le-am citit. Și aseară și azi dimineață, am dat telefoane la anumiți părinți, că n-a putut să sun astăzi, nu știam că nu mai e valabil ceea ce s-a pus pe site. Deci, din câți am sunat astăzi, nici unul nu a fost de acord cu o comasare. Deci să înțeleg că acești părinți nu au fost consultați deloc? Eu cred că ar fi trebuit făcută o dezbatere publică pe tema asta, să vedem ce vor părinții, pentru că, până la urmă, asta este viitorul copiilor noștri de acum încolo, deci nu e o chestie pe care o decidem noi, 20 de inși de aici și avem răspunderea să decidem pentru o generație întreagă sau multe generații de acum încolo. În afara faptului, nu vreau să ascund îngrijorarea pentru desființarea unui liceu cu predare în limba română. Pentru că eu consider că fiecare elev, fiecare părinte are dreptul să decida în ce limbă învață copiii lor. Deci așa cum copiii maghiari vor să învețe în limba maghiară, și copiii români vor să învețe în limba română. Eu sunt în consiliul de administrație a liceului „Brâncuși” și am urmărit, acolo chiar văd că în ultimii trei ani a crescut numărul de copii an de an. Deci în ultimii trei ani a crescut numărul de copii la „Brâncuși”. Nu văd de ce acest liceu ar trebui comasat, atâta timp cât lucrurile merg spre bine. În afară de asta, mai este o chestie pe care ați spus acum dl. primar: trebuie să ținem clasele la licee. Eu nu sunt de acord cu treaba asta. Eu cred că fiecare copil și părinte trebuie să decida

unde trebuie să învețe. Dacă se vrea la „Mihai Viteazul”, să învețe la „Mihai Viteazul”, să facă trei clase. De ce nu se dă voie să facă trei clase? În afară de asta, la „Brâncuși”...Mi se pare corect, nu? Hai să vă dau un exemplu clar: anul trecut o cunoștință de-a mea a vrut să-și înscrie copilul la „Mihai Viteazul”. S-a dus acolo și i-au spus, „Nu se poate că nu sunt trei clase, sunt numai două, dvs. stați în zona respectivă, nu o să puteți să înscrieți copilul aici.” Știți ce a făcut? Și-a făcut mutație în zona respectivă ca să-și înscrie copilul. E normal așa ceva? Vi se pare normal? Deci dacă copiii vor să învețe în „Mihai Viteazul”, că părinții vor să învețe în „Mihai Viteazul”, să fie „Mihai Viteazul”. La fel ca la „Brâncuși”, am înțeles din consiliul administrației că și anul trecut și anul acesta s-au bătut pentru obținerea mai multor clase pentru ca să nu mai spun că sunt 35 de copii într-o clasă. Deci imaginați-vă dvs. o clasă de copii care face să zic ospătărie sau bucătărie, se duc într-o sală de laborator 35 de copii să facă bucătărie. Unii nici nu apucă să curețe ceapa. Ba, stau, se uită pe fereastră. Sunt 2-3 care lucrează și restul stau și se uită. Deci dacă ar fi clase mai multe și elevi mai puțini, calitatea învățământului ar fi mult mai bună. Deci cam atât am vrut să spun. Mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.r.): „Mulțumim frumos dl. Comăneci. Dl primar ...”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.r.): „Deci rugămintea mea este ca cei patru consilieri care reprezintă buna parte a comunității românești din municipiul Sf. Gheorghe, să vină cu o propunere în acest sens, cum să fie împărțite cele șase clase între instituțiile de învățământ din Sf. Gheorghe. Așa s-a întâmplat și în urmă cu câțiva ani, e adevărat că atunci erau mai multe persoane care lucrau între consilieri, eu nu vreau să decid unde nu se va mai preda în limba română. Veniți cu o propunere, dacă doriți să dăm toate cele șase clase la „Mihai Viteazul”, dăm pe toate cele șase clase la „Mihai Viteazul”. Dar să vă asumați această responsabilitate, este rugămintea mea, există un număr de copii pentru 5,7 clase, asta înseamnă că pot fi șase clase pregătitoare, rugămintea mea este, pentru următoarea ședință, să veniți cu o propunere, cum să fie împărțite cele șase clase între cele cinci instituții unde există limbă de predare în acest moment, că la „Gödri” nu mai există, cum să împărțim cele șase clase? Să vă puneți de acord, consultați-vă cu părinții și să veniți cu o propunere. Mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m.): „Mulțumim frumos. Se acordă cuvântul dlui Miklós Zoltán.”

Domnul consilier **COMĂNECI LIVIU VASILE** (lb.r.): „De ce să decidem noi chestia asta, dl. primar? Cred că părinții trebuie să decida: să-și înscrie copiii acolo unde vor.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.r.): „Deci cum v-a rugat dl. primar, să vă puneți de acord cu această problemă și la ședința viitoare... Se acordă cuvântul dlui Miklós Zoltán. Mulțumesc.”

Domnul consilier **MIKLÓS ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc frumos dl. președinte. Stimați colegi, proiectul de hotărâre care se află în fața noastră spune că începând cu următorul an școlar, va fi o singură modificare față de acest an, Liceul Tehnologic "Kós Karoly" va ajunge sub administrarea școlii „Puskás Tivadar” și va continua să funcționeze ca atare. Deci să nu aruncăm cu vorbele, am auzit de la mai mulți colegi consilieri cuvântul „desființare”, am auzit de la mai mulți colegi consilieri că vom desființa. Nu vom desființa nimic, dar le vom reorganiza din punct de vedere administrativ. Nu se vor desființa clase, nu vor ajunge elevii pe stradă, etc. Să rămânem la subiect și să procedăm cu proiectul de hotărâre din fața noastră care este despre faptul că începând cu următorul an școlar, va fi o singură modificare față de acest an: Liceul Tehnologic "Kós Karoly" va ajunge sub administrația școlii „Puskás Tivadar” și nu se va desființa. Dar dacă tot vrem să discutăm procesul prezentat anterior de Dna. viceprimar dintr-un punct mai larg de vedere, să vedem care va fi următorul pas din acest proces sau mai bine nu, pentru că va fi ceea ce vom decide noi prin vot anul viitor... Ce ar fi mai rezonabil? Eu aștept argumentele atât din partea consilierilor Partidul

Popular Maghiar din Transilvania cât și din partea colegilor români, care ar fi mai importante decât acele argumente „pro”, care au fost prezentate de Dna. viceprimar. În ședința de comisie, noi am dezbătut destul de îndelungat acest proces și, desigur, și pe acest proiect de hotărâre și există numeroase argumente care sprijină acest proces. În primul rând rațiunea. Ce am auzit eu aici de la colegi, am și notat câteva cuvinte, „tradiție”, „nostalgie”, deci astea sunt argumentele Dvs. când cereți să nu se facă nici o modificare în rețeaua noastră școlară, sunteți de fapt nostalgici (am auzit cuvântul nostalgie de la Dna. Pârvan) dar oricât de bună ar fi nostalgia, dezavantajul trecutului față de prezent este că acesta nu mai există. Iar noi avem obligația să luăm decizii care să corespundă cerințelor prezentului. Și practic asta facem astăzi. Începem un proces prin care vom ajusta realitatea sau situația de fapt condițiilor din prezent. Pentru că ceea ce a fost valabil în urmă cu 15 ani, din păcate sau din fericire, nu mai există în prezent. Rugămintea mea ar fi să rămânem la proiectul de hotărâre aflat pe rol, să nu complicăm discuția cu probleme etnice, așa cum au făcut-o colegii români, pentru că, dacă vorbim despre acest proces dintr-o perspectivă mai largă, despre următorul pas al acestuia, atunci este vorba despre reorganizarea altor două școli profesionale pe lângă Școala „Constantin Brâncuși”, două școli cu predare în limba maghiară, deci să nu intrăm în probleme etnice. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m): „Mulțumim frumos. Dl. Jozsef Álmos-Zoltán dorește să se pronunțe.”

Domnul consilier **JOZSEF ÁLMOS-ZOLTÁN** (lb.m.): „Mulțumesc frumos. Eu aș menționa numai atât: eu nu înțeleg, și aș putea intra într-o dezbatere cu oricine pe tema asta, ca o comasare, să o numim așa, de ce ar conduce la diminuarea gamei de meserii? Totuși se poate realiza și altfel, știu exemple din străinătate, și din Germania, în cadrul unei singure clase pot să coexiste câte 4-5 de meserii fără nici o problemă. Când au educație practică, ele se desfac. Ca analogie, aș putea menționa școala de muzică, unde, într-o singură clasă sunt de exemplu 10 pianiști, 5 cu instrumente de suflat, 10 violoniști, când aceștia au orele de specialitate, se duc în clase separate iar la orele comune vor fi toți împreună. Vă mulțumesc frumos. Doar atât am vrut să spun.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.r): „Mulțumim frumos. D-na. Pârvan, aveți cuvântul.”

Doamna consilier **PÂRVAN RODICA** (lb.r.): „Eu încerc să mă exprim cât mai corect românește dar nu sunt percepută românește, deci eu am spus că, generalizând, în momentul în care vor rămâne în Sf. Gheorghe cinci copii români, care vor să meargă la școală, avem nevoie de o grădiniță, o școală generală respectiv un învățământ gimnazial, un liceu tehnologic și unul teoretic. Nu în momentul de față pentru că iar mi s-a răstălmăcit și mâine o să apare că „uite, Pârvan a zis că desființăm școlile de la periferie, „Colan” și școala de la gară”. Nu. Am spus că avem acest drept, să avem învățământ de limba română la toate nivelurile. Degeaba vreți dvs. să ne amețiți și să ne explicați că această comasare nu înseamnă desființare. La dvs. dacă se unește „Kós Karoly” cu „Puskás Tivadar”, nu înseamnă nimic. Înseamnă unirea a două școli cu limbă de predare maghiară. Cu profesori maghiar, care știu bine limba maghiară, care sunt bine pregătiți pentru așa ceva. La noi, comasarea lui „Brâncuși” cu „Berde Áron” înseamnă desființarea lui „Brâncuși” pentru că copiii se duc acolo și nu au profesori care știu limba română. Deci este o mică mare deosebire, pe care rog și presa să o noteze. Deci este desființarea lui „Brâncuși” și comasarea, sunt de acord, a celor două școli. Nu sunt de acord nici cu una, cu prima din punct de vedere sentimental, noroc că nu ați rostit cuvântul „comunist”, ați zis „nostalgic”, mă gândeam că o să spuneți comunist. E vorba de tradiție. Pentru mine trecutul înseamnă o valoare. Și de aceea îmi pare rău și pentru agricol și de „Perspectiva” și am spus de ce n-a mers „Kós Karoly”. Că s-a născut proasta inițiativă de a o comasa cu „Kós Karoly”. Dar asta este treaba dvs. Deci, repet, la noi înseamnă desființare, la dvs. înseamnă comasare, de aceea țin cont de criteriul etnic, îmi pare

rău, dar pe asta o s-o susțin până în pânzele albe, și până la ușa Ministrului Învățământului. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.r): „Mulțumim frumos. Dl coleg Bálint József a mai cerut cuvântul.”

Domnul consilier **BÁLINT IOSIF** (lb.m.): „Mulțumesc pentru cuvântul acordat. Dl. coleg Miklós a nimerit bine problema dar după ce l-am lăudat aş menționa că așa-i că este loc de dezbateri? Colegii o cer și participă activ la ea, deci această ședință de consiliu a fost una pripită, nu a fost bine pregătită, așa cum și alții au remarcat-o, dar eu aş trece la subiect, aici. Așa cum a spus și dl. Zoltán, există un singur punct pe ordinea de zi: planul de școlarizare pentru următorul an școlar, în care singura modificare este că autonomia Școlii „Kós Karoly” va înceta și, dacă va fi votată, decizia Consiliului o va subordona autorității Școlii „Puskás Tivadar”. Față de acesta, eu aş veni cu o propunere de modificare, să nu desființăm autonomia Școlii „Kós Karoly” pentru că acest lucru nu va avea nici rezultate profesionale nici alte rezultate bune. Se pot aduce argumente și contraargumente, dar unde se desființează autonomia instituțiilor, acolo se va înceta și dezvoltarea acestora. Deci propunerea mea este să rămâne rețeaua școlară existentă în momentul de față. Mulțumesc frumos.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m): „Mulțumim frumos. Dl. primar are cuvântul.”

Domnul primar **ANTAL ÁRPÁD-ANDRÁS** (lb.r.): „Mulțumesc frumos. În ultimii ani am învățat că fiecare schimbare produce o opoziție, că avem nevoie de multă empatie, de multă răbdare, ca toată lumea să înțeleagă de ce se întâmplă lucrurile. Nu vreau să luăm multe decizii nepopulare, care să producă opoziție mare în momentul luării lor dar aş menționa cazul grădiniței „Csipike”, care a rezultat în dezbateri mult mai vehemente decât acesta. După aceea toți cei implicați au recunoscut că era o decizie bună. Acestor dezbateri le este caracteristic și faptul că partea de opoziție, cu voce tare, se face întotdeauna în fața publicului larg iar eventualele recunoașteri și apologiile se fac într-un cerc restrâns. Spun acest lucru pentru că, în cazul grădiniței „Csipike”, tocmai părintele care se opunea cel mai vehement schimbării, a venit după toate cele întâmplate și și-a cerut scuze și a spus că într-adevăr este mult mai bine acum și într-adevăr administrația locală s-a ținut de cuvânt și nici nu s-ar fi gândit că în România se poate întâmpla așa ceva și totul s-a schimbat spre bine. Dar era cirul de la ședințele de consiliu respectiv din presă și radio iar împăcarea și lucrurile pozitive au loc întotdeauna într-un cerc restrâns, dar în final și asta face parte din meseria mea, m-am obișnuit deja. Aș putea menționa și cazul Pieței Centrale, care, la fel, a ponit cu o opoziție imensă, cu foarte puțin suporteri, dar, când a fost finalizat, atunci marea majoritate a populației a îndrăgit-o și au spus că a fost o decizie bună. Și în acest caz aş spune că este o decizie care, într-un mod firesc, pe termen scurt declanșează opoziție în oameni dar sunt convinși că la finalul procesului aproape toți vor recunoaște că a fost o decizie rațională, în interesul copiilor din municipiul Sf. Gheorghe. La fel ca și în cazurile menționate anterior, nimeni nu are intenții ascunse și nu facem nimic altceva decât să încercăm să găsim soluții la problemele formulate de părinții, cadrele didactice și directorii școlilor. Faptul că trăim într-o țară în care populația scade în mod drastic nu este o situație care ar fi pe placul cuiva. Am spus de multe ori, cred că ultima dată cu ocazia construirii casei funerare din Chilieni sau din Coșeni, că aş fi mult mai fericit dacă am construi maternități în loc de case funerare. Dar noi avem obligația de a găsi cele mai bune soluții pentru o situație dată și cred că suntem obligați să asigurăm condiții mai bune elevilor din învățământul primar, astfel încât nici ceilalți să nu aibă de pierdut. Nimeni nu își va pierde locul de muncă, nici un cadru didactic, nimeni nu va ajunge pe stradă, așa cu a spus și șeful fracției. Deci este vorba despre o reorganizare, despre raționalizarea sistemului. Iar de raționalizare este nevoie întotdeauna când o situație se schimbă. Trăim într-o lume schimbătoare, situațiile se schimbă iar noi avem obligația de a raționaliza. Mulțumesc frumos.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m și lb.r.): „Mulțumim frumos. Mulțumim pentru observații. Am o întrebare pentru colegii care s-au opus: au o propunere punctuală de modificare sau solicită colegilor din consiliu să nu sprijine proiectul în forma sa actuală?”

Domnul consilier **BÁLINT IOSIF** (lb.m.): „Propunerea este ca „Kós Karoly” să rămâne în continuare o instituție independentă și în cursul următorului an școlar.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m): „Bine, mulțumesc. Dna Pârvan?”

Doamna consilier **PÂRVAN RODICA** (lb.r.): „Propunerea mea este să se facă o consultare a părinților elevilor care frecventează cele două școli, numai că și aici este o șmecherie, elevii sunt mai mult navetiști și la „Kós Karoly” și la „Puskás Tivadar” și până vine bietul om de la țară, se ia hotărârea în consiliul local. Deci propunerea acesta este să se facă totuși o întrebare către părinții elevilor prin conducerea școlii sau eu mă gândeam acum, aș vrea să mă uit în ochii dlui. Kiss Imre în momentul acesta să văd cum reacționează după ce a fost 15 ani director acolo. Îi doare sufletul sau nu îi doare. Aș vrea să mă uit în ochii dânsului. Deci propunerea este consultarea masei de părinți ai elevilor care frecventează cele două școli.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.r): „Dna Pârvan, dacă aveți propunere de modificare pe proiectul de hotărâre care există afișat pe site-ul municipiului Sf. Gheorghe? Acesta nu este o propunere de modificare. Aveți sau nu aveți propunere de modificare. Ce ați spus nu este o propunere de modificare. Este o altă propunere, care are tangență dar nu modifică proiectul de hotărâre”.

Doamna consilier **PÂRVAN RODICA** (lb.r.): „Ori eu nu mai înțeleg limba română, ori dvs. vă faceți că nu înțelegeți”.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.r): „Eu din punct de vedere juridic vorbesc

Doamna consilier **PÂRVAN RODICA** (lb.r.): ”Sunteți jurist cumva? Sau sunteți și jurist? Că nu știam, știam că sunteți altceva

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.r): ”Vă rog frumos, dacă aveți propunere de modificare...”

Doamna consilier **PÂRVAN RODICA** (lb.r.): „Bine, dacă dvs. nu o considerați propunere de modificare, atunci o luați ca atare. Ziceți, că nu-i propunere, dar eu am făcut o propunere. Dacă dvs ziceți, că nu-i propunere, nu-i propunere, în calitatea dvs. de jurist. Vă mulțumesc.”

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.r): „Mulțumesc. O să luăm ca și o propunere de amânare a votării, respectiv o să votăm în așa fel.

(lb.m) Să începem să votăm, prima dată despre propunerea dlui. Bálint József. Cine este de acord ca Școala „Kós Karoly” să rămâne în continuare o instituție juridică independentă. Vă rugăm să votați.”

Se votează: 6 voturi pentru (Bálint Iosif, Bucur Mirela Liliana, Cochior Andrei, Comăneci Liviu Vasile, Kolcza István și Pârvan Rodica) și 11 împotriva propunerii.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m): „Cu 6 voturi pentru și 11 voturi împotriva ei, propunerea dlui Bálint József se respinge. Un moment, înainte de a vota despre propunerea dnei consilier Pârvan Rodica, se acordă cuvântul dnei viceprimar Sztakics Éva-Judit”.

Doamna viceprimar **SZTAKICS ÉVA JUDIT** (lb.m.): „Da, aș dori să prezint calendaristica metodologiei. Conform metodologiei Ministerului Învățământului, în 23 ianuarie, rețeaua școlară se va prezenta de către inspectoratul școlar. Fiindcă atât ziua de 23 cât și cea de 24 ianuarie sunt zile libere, dl. inspector școlar va duce planul rețelei școlare în ziua de 25. Ceea ce propunem azi spre vot este planul rețelei școlare. Pe acest plan,

inspectoratul școlar ne va trimite până în 25 ianuarie o aprobare sau o respingere iar în 25 ar trebui să aprobăm rețeaua școlară care va fi valabilă din septembrie. Repet, în 25 dimineața suntem obligați să ținem o ședință de consiliu, ca dl. inspector să poate duce planul rețelei școlare la București, deoarece 23 și 24 sunt zile libere. Deci amânarea ar împiedica încadrarea noastră în acest calendar”.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m): „Mulțumesc frumos. Să votăm în cunoștință de cauză despre propunerea de a ține o nouă consultare cu părinții și astfel să amânăm votul de astăzi despre proiectul de hotărâre aflat pe rol. Cine este de acord cu amânarea?”

Se votează: 4 voturi pentru (Bucur Mirela Liliana, Cochior Andrei, Comăneci Liviu Vasile și Pârvan Rodica), 2 abțineri (Bálint József și Kolcza István) și 11 împotriva propunerii.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m): „Cu 4 voturi pentru, 11 voturi împotriva și 2 abțineri propunerea se respinge. Mulțumesc frumos. Despre proiectul de hotărâre, în comisa de învățământ au existat 5 voturi pentru, 1 abținere și un vot împotriva proiectului, deci propunerea s-a acceptat. Acum să votăm și noi proiectul de hotărâre în ansamblu”.

Se votează: 6 voturi împotriva (Bálint József, Bucur Mirela Liliana, Cochior Andrei, Kolcza István și Pârvan Rodica, Comăneci Liviu Vasile), și 11 pentru **HOTĂRÂREA NUMĂRUL 9/2017**.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m): „Cu 5 voturi de „nu”, 11 voturi de „da” și 1 abținere, propunerea este acceptată. Mulțumesc frumos. Vă rog să treceți în procesul-verbal că și dl. Comăneci a votat cu „nu”. La diverse dl Comăneci are cuvântul.”

Domnul consilier **COMĂNECI LIVIU VASILE** (lb.r): „Deci vreau doar o scurtă informare. Am primit mai multe telefoane în ultimul timp și m-au întrebat despre licitația pentru locurile de parcare. Am înțeles că în decembrie trebuia făcută și nu s-a făcut. Și mă întreabă ce se întâmplă și nu știu ce să răspund.”

Domnul viceprimar **TOTH BIRTAN CSABA** (lb.r): „O să fie organizată în câteva săptămâni”.

Domnul președinte de ședință **DEBRECZENI LÁSZLÓ** (lb.m): „Mulțumim frumos pentru participare. Să aveți o zi frumoasă!”

Prezentul Proces-verbal s-a încheiat într-un singur exemplar, care se păstrează la dosarul ședinței, în arhiva Primăriei Municipiului Sfântu Gheorghe, județul Covasna și a fost adoptat în cadrul ședinței ordinare a Consiliului Local din data de 29 iunie 2017.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ
Debreczeni László

SECRETAR
Kulcsár Tünde

